N°. 8. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 27sten JANUARIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN,

BREDA, den 29 November.

Men meldt uit Brussel, dat de afdeeling Fransche vrijwilligers, welke door de maatschappij *van de Vrienden der Volken* te Parijs, naar Belgie gezonden was, om die muiters bij te staan; *en door die maatschappij onderhouden en bezoldigd werd*, thans van het voorloopig Bestuur bevel had ontvangen, om naar Frankrijk te rug te keeren.

De mobiele kolonne gekommandeerd door Z. H. den Hertog van *Saxe Weimar*, heeft gisteren avond haren intogt in de vesting Maastricht gedaan.

De onverwachte komst dezer troepen heeft zoo hier, als elders op de gemoederen eenen sterken indruk gemaakt.

Volgens bij ons ingekomen tijdingen zou het schijnen dat de benden die onder *Daine* staan, Hasselt verlaten hebben, en hij zelf moet in allerijl te paard naar Luik gevlugt zijn.

Volgens den *Belge* is het geheim comité van den 24sten zeer ontstuimig geweest. Men voegt er bij zegt hij, dat de Heer *van de Weyer* zijne verwondering te kennen gaf, dat men meer dan een uur over eene diplomatieke mededeeling handelde, die aan hem en zijne comité eerst over 10 minuten gedaan was geworden.

Do Heer *van de Weyer* deelde vervolgens mede hetgene, waarmede zekere Heer *Langendorf*, gezant van Frankrijk, belast was door zijn hof voor het gouvernement en *de leden die den meesten invloed hadden op het Congres*, ten einde hen aan te manen om de leden van het huis van Nassau niet *zonder onderscheid* uit te sluiten en zulks *om den oorlog met de vreemde Mogendheden te vermijden*. Deze nota zoude niet aan het congres medegedeeld zijn, om dat zij slechts *mondeling* aan *van de Weyer* was gedaan.

De dagbladen van New-York bevatten een protest van *Joseph Napoleon*, graaf *de Survilliers*, tegen de komst ten troon van *eenen Prins uit het Huis van Bourbon*. Hij doet het regt gelden, dat, door den afstand van *Napoleon* in 1815, voor diens zoon verworven is, een regt, dat de kamer der afgevaardigden zelve gesanctionneerd heeft, door *Napoleon II* te proclameren.

De Belgische bladen beklagen zich grootelijks over den slechten toestand waarin de organisatie van het krijgswezen blijft verkeeren. De stoutmoedige en met beleid volvoerde togt van den Prins van *Saxen Weimar* naar Maastricht, heeft hun doen zien, hoe weinig in staat zij zijn om eenige geregelde bende tegen onze troepen te stellen, dat overschot der corpsen dier flaauwhartige natie, *(les débris des corps de cette chétive nation)* zoo als de generaal *Nypels* zich in eene snorkende proclamatie geliefde uit te drukken. De toon dier bladen is dan ook nu een weinig lager gestemd, en moeten zij reeds erkennen, dat zij de bovenhand niet meer hebben in hunne worsteling tegen Holland.

De Berigten uit Belgie houden in, dat er eene groote ontevredenheid onder de vrijwilligers van den generaal *Mellinet* heerscht.

De berigten, omtrent de bewegingen der opstandelingen, op de grenzen van Noord-Braband en Antwerpen melden, dat zij gedurig versterkingen ontvangen; dat er Maandag, den 29sten 600 te Baerle-Hertog, provincie Antwerpen, en te Baerle-Nassau, provincie Noord-Braband, waren aangekomen, en er nog meer verwacht werden; dat zij den kazerne der marechaussee hadden opengebroken en in bezit genomen, en er de Brabandsche vlag van den toren waaide. Zij beschouwen de staking der vijandelijkheden als slechts voor tien dagen verbindend te wezen; terwijl algemeen de spraak onder hen ging, dat zij elk oogenblik het bevel te gemoet zagen om tegen Breda aan te rukken. Te Antwerpen zijn de vrijwilligers met het volk handgemeen geweest, waarbij een twintigtal gedood en zeer velen gekwetst zijn. Veeligt heeft men ze slechts naar de grenzen gezonden om ze te verwijderen, en dit aanleiding gegeven tot deze bewegingen. Intusschen waren de nodige voorzorgen en waakzame maatregelen genomen.

ROTTERDAM, den 1 December.

Vrijdag zijn weder verscheiden ligters aan de citadel van Antwerpen aangekomen, van welke eenige troepen aan boord hadden. Tien dag lag ter reede van Lillo alleen *de Proserpina; de Heldin* en *de Euridice* waren des ochtends naar Vlissingen vertrokken.

Ons *Avondblad* behelst het volgende, eenigzins zonderling luidende berigt. Gisteren is alhier een vaartuig regtstreeks uit Brussel aangekomen, met Gouvernemens-goederen geladen. De schipper verzekerde dat het in Brussel vrij rustig was, doch dat men er vurig de oude regering terug verlangde.

De vrijwillige jager kompagnie der studenten van de Leydsche Hoogeschool, heeft het verlangen te kennen gegeven, om, liever dan ter bewaring van de vestingen te worden gebruikt, waartoe zij aanvankelijk scheen bestemd te zijn, werkdadig, in het veld, tot beveiliging van den vaderlandsche grond, mede te werken.

In *Luik* vormt zich eene kleine partij voor een *republiekje* op hun eigen hand. Men zoekt, namelijk het oude *Prins Bisdom* te herstellen, en zulks in dier voege, dat de *Bisschop* alsdan het praesidium zoude hebben van het wereldlijk bestuur des gemeenebest, alles onverminderd zijne kerkelijke waardigheid en het daaruit voortvloeijend gezag. De grooten, de fabrijkanten en het nieuwere geslacht willen daar evenwel niets van weten en verlangen de *republique une et indivisible*, of wel de erfelijke, maar constitutionele monarchie. Minder dan in *Brussel* denkt men te *Luik* aan eene vereeniging met *Frankrijk*.

DUITSCHLAND.

HANAU 25 November.

Er is heden alhier eene verklaring door het gezamenlijk korps officieren der burgerwacht onderteekend, in het licht verschenen, waarbij hetzelve in naam van het geheele bataillon aan zijne medeburgers bekend maakt, dat niettegenstaande zij reeds eenen geruimen tijd voor het openbare welzijn onder de wapenen zijn en met de grootste inspanning en opoffering waken, zij in weerwil van alle moeite, aangewende maatregelen en vriendelijke vermaningen, zij met smart zien dat er nog slechte en onverstandige menschen zijn, die, door hunne handelingen de vaderlandlievende bedoelingen tegenwerken, en de stad altijd meer in grooter ongeluk brengen. Daar zulk eene toestand niet langer kan duren, en de burgerij moede is, door eenige misleide menschen in bestendige onrust en gevaar gehouden te worden, zoo heeft het gewapende korps vast besloten aan dezen staat van zaken een einde te maken, en dat het zelve, in overeenstemming met de civiele magt, bij de minste storing der rust door zamenrotting enz.; de rustverstoorders vatten en naar de burgerlijke gevangenis brengen zal. In het bijzonder zullen de verbliende of misdadige schreeuwers, die tot beleedigingen tegen militairen oprruijen, zonder aanzien van persoon gegrepen en aan het geregt overgeleverd worden. Alle lediggangers en nieuwsgierige aanschouwers, die den militairen zoo hinderlijk geweest zijn, moeten zich verwijderd houden, de ouders hunne kinderen te huis, en de deuren gesloten houden.

De berigten uit Holstein zijn gerust stellend. De voorname aanhitser tot het doen van petitiën is in hechtenis genomen en wordt geregtelijk vervolgd, en de adel is niet het allerminst geneigd tot het aanstoken van bewegingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22 November.

De *Messager* vermelt, met blijkbare goedkeuring, de slotrede van het te Amsterdam in het licht gegeven geschrift, over de scheiding tusschen *Holland* en *Belgie*; welk stukje zulk eene scheiding als voordeelig aanprijst niet alleen voor beide de partijen, maar ook voor het regerende huis en voor Europa.

De courant van Madrid berigt, dat 56 rebellen te Vera en in den omtrek gevangen genomen, naar de kerkers van Pampeluna gevoerd zijn; 21 waren reeds gefusilleerd.

Uit Bayonne wordt geschreven, dat het er bij af geweest is, dat het vervoeren der Spaansche uitgewekenen, naar het binnenste van Frankrijk, door middelen van geweld volbragt zou hebben moeten worden. Op de officieren dezer ongelukkigen, vooral, heeft de maatregel eenen geweldigen indruk gemaakt. „*Karel X*, zeggen zij, verbande ons ten minste slechts 30 mijlen landwaarts in, maar Koning *Filips* zendt ons op eenen afstand van 130 mijlen in de ellendigste streken van geheel Frankrijk. Het valt ons hard, aldus door het Fransch gouvernement behandeld te worden, nadat wij in Parijs zoo dapper hebben medegestreden, en men onze soldaten, ook zelfs na hunne nederlaag niets ten laste kan leggen." De nationale garde van Bayonne heeft geweigerd tegen de zich aldaar bevindende uitgewekenen op te rukken, en blijft dezelve als onder hare bescherming beschouwen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN 24 November.

Gisteren is van wege Z. M. eene proclamatie uitgevaardigd, welke ten doel heeft de brandstichtingen en andere wanorden die in de zes graafschappen *Wilts*, *Kent*, *Sussex*, *Surrey*, *Hants* en *Berks* gedurig meer veld wonnen, te keer te gaan. Vijf honderd pond sterling, benevens vergiffenis voor de medepligtigen, wordt daarbij als premie op de ontdekking van eenen brandstichter, en vijftig pond op die van andere ruststoorders gesteld. De *Times* merkt aan dat er bij de zes ontruste graafschappen, nog wel een zevende mag gevoegd worden, namelijk dat van *Cambridge*.

Couranten van *Bombaij* melden dat er onlangs wanorden uitgeberstenzijn niet ver van *Sholapore*, op zekere plaats *Ukulkote* geheten, en dat onder derzelver muren een *Britsch* officier is dood geschoten. Naar het schijnt had de besturende rajah van *Ukulkote* den jongen rajah der plaats gevangen genomen en deszelfs gezag overweldigd. Hierop waren *Britsche* troepen van *Sholapore* tegen hem afgezonden. Ook was de rajah van *Sattarah* tegen hem in oorlog.

Berigten van *Malacca* hangen een verschrikkelijk tafereel op van den toestand der zaken in dien omtrek. De *Maleische* bevolking was tegen de *Chinezen* opgestaan, die zich aldaar hadden nedergezet en meest uit mijngravers bestonden; 4 à 5 honderd derzelve waren om hals gebragt geworden. Deze noodlottige gebeurtenis had plaats gehad te *Sungie Oojong*, alwaar de tinmijnen van *Lingie* gelegen zijn, omtrent drie dagreizen van *Malacca*.

Mengelwerk.

DE GETROUWHEID DER HOLLANDSCHE NATIE.

Ja, eene *Hollandsche* Natie zijn wij nu weder, en ook nu weder voor het eerst na het verbreken van het juk der *Fransche* overheersching. Weg met den naam van *Noord-* en *Zuid-Nederlanders*, die men, schoon uit de natuur onvereenigbaar, gelijk de beide tegenover elkander staande windstreken, nogtans heeft willen vereenigen, en waartoe eene pijnelijke proef van 15 wroetende en woelende jaren te vergeefs is geweest. De gedwongen banden, welke die onnatuurlijke vereeniging moesten vastsluiten, zijn door het balsturig volk, dat wij een tijd lang onze landgenooten, onze broeders moesten noemen, met een oproerig geweld verscheurd. En wij staan daar met onze *zeven* vereenigde gewesten nu weder op ons zelven, zoo als wij meer dan *twee* eeuwen niet alleen staande hebben kunnen blijven, maar groot, en magtig en rijk en de roem der volken werden. Wij hebben op nieuw ons vaderland weder gevonden. De *Belgiers*, die ooit eene opvoeding voor eene vrije, milde en vaderlijke regering genoten hebben, kunnen niet anders dan met een' ijzeren schepter, gelijk die van *Napoleon*, beheerscht worden, en hebben den goeden Koning, die hen als zijne jongste en geliefdste kinderen streelde, de gehoorzaamheid opgezegd; hebben hem en ons ondankbaar en verraderlijk afgezworen.

Maar hoe luisterrijk steekt daarbij de getrouwheid der *Hollanders* af! Schoon *zij* het waren, die zich met regt over *grieven* te beklagen hadden, verdroegen zij echter geduldig alle grieven. Gewoon aan eene Maatschappij van orde en wetten, zochten zij geene herstelling van gebreken in het Bestuur, dan langs den weg van orde en grondwettige middelen. Alleen willen zij dit zoeken in kalme en geruste tijden. Nu, in het oogenblik van gevaar, stellen zij hunne bezwaren en bijzondere staatkundige meeningen ter zijde, scharende zich als een eenig man rondom het altaar van het bedreigde *Vaderland* en den *Troon*. De Koning behoeft hen niet op te roepen, niet door beloften uit te lokken, gelijk men de muitelingen gedaan heeft, als stoute bengels, die men in alles hun zin wilde geven, als zij dan maar zoet wilde wezen. De *Hollanders* boden zich zelven vrijwillig aan, om het erf hunner vaderen te verdedigen. Één wenk is genoeg en alles *vliegt te wapen voor Vaderland en Vorst.*

Hoe benard de omstandigheden zijn mogen, hoe onzeker en duister alsnog de uitzigten, in oud *Nederland* is nog nergens de rust gestoord. Aldaar wordt slechts ééne stem gehoord, *trouw aan* VADERLAND en KONING. Zoo zeer de *Nederlanders* van het *Zuiden*, te midden van het beschaafd *Europa*, zich als muiters en wilde horde schandvlekken, zoo edel en roemenswaardig is de houding, welke daarentegen die van het *Noorden* aannemen. Inderdaad kon ooit een Vorst roemen op de getrouwheid van zijn volk, het is ongetwijfeld onze Koning, indien hij het oog slaat op het gedrag zijner *oude vereenigde gewesten*; in den tegenwoordigen tijd van gevaar, voor het oog van geheel *Europa* toonen dezelve, hoe zij de verdiensten van een goed en volkminnend opperhoofd weten op prijs te stellen, voor *Vrijheid en Vaderland* in de bres te springen en geene opofferingen te ontzien.

Wat zoude het geweest zijn, indien deze getrouwheid van het volk in de *Noordelijke Gewesten* niet bestaan had? Wat zou het worden, indien zij ook daar bezweek? Dan ware *Oranje* zonder bescherming en het geheele *Vaderland* verloren. Maar hiervoor is niet te vreezen, zoo lang het Gouvernement rondborstig en openlijk genoeg zich aan de getrouwen aansluit, openlijk en rondborstig genoeg verklaart, dat het eenigelijk voor de veiligheid en belangen van den voorvaderlijken geboortegrond wil zorgen, de administratiën zoo wel als de gelederen van onze dappere krijgslieden wil zuiveren van trouwlooze vreemdelingen en verraders, die wel het getal, maar geenszins de magt onzer troepen vermeerderen, of liever magteloos deden worden, zoo als de jongste gebeurtenissen te jammerlijk geleerd hebben. Lang genoeg hebben wij de *Brabanders* op het sleeptouw gehad. Zij zelven hebben nu de kabels gekapt, en van ons zich losgemaakt. Wij laten ze drijven op het ontredderde roerlooze wrak. Waar het nu zal aanlanden, of het gesloopt of weder vatbaar gemaakt worde, laten wij aan het lot over. Wij zullen niemand het *bezit* noch het *opperstuurmanschap* benijden, maar alleen zorg dragen, dat het muitziek roofgespuis van onze kusten geweerd worde.

En zouden wij hiertoe niet in staat zijn? Laten de *Belgiers* talrijker wezen dan de *Hollanders*; hebben wij de grensvestingen en de rivieren, als zoo vele schutsmuren, niet in onze magt? Hebben wij de zee niet vrij? En kunnen deze voordeelen niet rijkelijk opwegen tegen het meerder getal van een dolzinnig en regeringloos zamenraapsel van het schuim der natiën. Zoo dan al de razernij hun in het hoofd sloeg, om *Holland* aan te vallen, des te eerder liepen zij gevaar van door *Hollandsch ouden Leeuw verscheurd te worden.*

ADVERTENTIËN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij het *Hof van Civiele en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 28 Januarij 1831, 's morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civiele en Crimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen, de navolgende Slaven, met namen: CAPITAAL, NANCU; met hare kinderen CHARLES, TRUUTJE en JEANNETTE, aankomende JAN HENDRIK FRANKE.

Paramaribo den 22 Januarij 1831.

De geannonceerde Verkooping der Nalatenschap van wijlen den Heer GERARD DE VEER, zal *HEDEN MIDDAG* in het Sterfhuis plaats hebben.

Paramaribo den 27 Januarij 1831.

G. S. DE VEER *qq.*

De Ondergeteekende zal op HEDEN den 27sten Januarij, des morgens ten *Negen* uren, door en ten huize van den Vendumeester J. E. LIJONS, doen verkoopen:

Een extra Bruin geengliseerd CHAIS-PAARD.

Een extra Brusselsche FOURGON, (zijnde een Tilburij), met deszelfs losse Kap en Toebehooren.

Voorts: diverse FOURGON- en PAARDEN-TUIGEN, ZWEEPEN, DEKKLEEDEN, eenige STALBEHOEFTEN, en een klein partijtje HAVER.

Alles nagelaten door nu wijlen den Wel-Edelen Gestrenge Heer Mr. PIETER CONSTANTIJN VEREUL.

Paramaribo den 22 Januarij 1831.

C. L. G. LINCKERS *qq.*

J. E. LIJONS, zal *HEDEN MORGEN* op Vendu verkoopen, Provisien en Stukgoederen; mede een partij Kopie Beslag-Planken en Sparren, aankomende de Houtgrond *Vier Hendrikken*, te bezigtigen op de plaats van den Wel-Ed. Heer VAN HALM Jz. Sekwester in opgemelde Grond.

M. A. KEYSER, zal *HEDEN MIDDIG*, ten 4 uren, op Vendu verkoopen, de Slaven: MATHIAS, BARTHOLOMEUSKEN, PHILIPIE en LOUISA.

Paramaribo den 27 Januarij 1831.

M. A. KEYSER, *Vendumeester*, zal aanstaande Vrijdag, den 28sten dezer, ten *negen* uren, op VENDU verkoopen: de Brik *INDEPENDENCE*, zoo als dezelve is liggende buiten *Braamspunt*, met alle de zich aan boord bevindende Provisien, Masten enz. Voorts vaten Spek en Vleesch en andere Provisien en Stukgoederen.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip Concordia, Kapt. W. Groen, van Amsterdam; Passagiers: W. L. de Frederici, Echtgenoot en Zuster; H. Wolff de Frederici; M. Abrahams en Echtgenoot; Dl. de Leon; Ab. de Leon; H. Weiberg; S. J. Samson, S. Bromet; en Antje en Dientje Zeeberg.

Het Schip Maria Adriana, Kapt. L. Hus, van Rotterdam.

Den 25 November is in *Texel* gearriveerd: het Schip de Surinaamsche Vriend, Kapt. A. A. Herman, van hier.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.